

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000

Letna inozemstvo . . . » 13.000

Letna inozemstvo, USA dol. 15

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 15 (1498)

Gorica - četrtek, 13. aprila 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Kdor še more, naj kriči!

Dostojanstvo človeške osebe ni bilo morda še nikoli v zgodovini tako teptano kot v zadnjih desetletjih. Združeni narodi so sicer sprejeli listino o človeških pravicah, v Helsinkih so jo potrdili, toda dejstva govorijo, da »pravice so zapisane, izvajajo se pa ne«. Cel kup pričevanj nas v tem potrjuje.

MODERNI NABUHODONORJI

Najprej polom konference v Beogradu. O marsičem so se na konferenci zedinili, v enem se niso mogli: da bi znova potrdili pravice in svoboščine, ki pritičejo slehernemu državljanu zgolj zato, ker je človek.

Potem je tu Amnesty International. Tudi v našem listu objavljamo primere z vsega sveta, ki govorijo o državljanih, katere režimi preganjajo, zapirajo, sodijo zgolj zaradi tega, ker so kritizirali režim svoje države, povedali svoje mnenje. Imamo namreč na svetu malike, ki so nedotakljivi; smeš jih samo moliti. To se pravi, smeš jih samo hvaliti.

Nekoč je živel neki kralj po imenu Nabuhodonozor. Dal je postaviti svoj kip v prestolnici Babilonu in ukazal, da se morajo vsi državljani pred tem kipom pokloniti in ga moliti. Trije judovski mladeniči tega niso hoteli storiti v zavesti, da se sme moliti samo Boga. Zaradi tega jih je zadel kraljeva jeza in so jih vrgli v ognjeno peč.

Danes take oporečnike, ki nočejo častiti modernih malikov, vržejo v samico, pošljejo na prisilno zdravljenje v umobolnico, jih izženejo iz države in odvzamejo državlanske pravice, pošljejo na prisilno delo, največkrat pa jih na tiho likvidirajo. Mrtvi namreč ne morejo oporekati.

ČLOVEK ZAMENJEVALNO BLAGO

Poleg režimov imamo še razne revolucionarje in gangsterje. Zanje je človek blago, ki ga lahko zamenjaš za denar ali kako drugo odkupnino. Pri belem dnevu strelja na svoje žrtev kot lovec strelja na divjačino; obstreljijo jih ali tudi ustrelijo, kot pač kaže. Ugrabijo človeka, potem ga priklenijo na posteljo za tedne in mesece, da z zavezanimi očmi in zamašenimi ušesi čaka, ali se ga bodo sorodniki usmili ali plačali zanj odkupnino po starem izreku: Blago za blago. Toda v tem primeru je blago človek.

Pa pravijo, da smo sedaj bolj napredni, ker nimamo več sužnjev! Ali niso omejeni pojavi hujše kot nekdanje suženjstvo?

ZADRŽANJE POLITIKOV IN MNOŽIC

Kar človeka najbolj žalosti, je pa zadržanje množic, posebno še politikov. Ljudje slišijo o pokolih v Kambodži, v Ugandi, v El Salvadorju, pa so tiho, kakor da bi ne šlo za človeška bitja, temveč za opice. Ko pridejo voditelji takih držav na sedež Združenih narodov, se jim vsi klanjajo v upanju, da bodo lahko navezali trgovske stike z njih deželo.

Ljudje slišijo o oporečnikih, ki živijo leta in leta v umobolnicah, ki so preživeli desetletja po ječah, na prisilnem delu, pa hvalijo tiste režime, prižigajo svečke v čast takih voditeljev. Potem slišijo, da so za visoko odkupnino izpustili tega ali onega ugrabljenca, in so vsi srečni. Če se pa zgodi, da sorodniki plačajo odkupnino, ugrabljeni je pa že mrtev, potocijo solzo in potem gredo gledat nogometno tekmo.

In vendar vsi prisegajo, da je človek najvišje bitje in da se vsi borimo za njegovo srečo in svobodo.

STRAH IN EGOIZEM

Zakaj smo ljudje tako pasivni spritoličnega nasilja, teptanja človeških pravic, zanikanja človeškega dostojanstva?

Morda iz strahu. Strah je nekaj tako človeškega in mnogi se rajši potuhnejo, kot da ne vidijo in slišijo. Vendar nočejo priznati, da se bojijo, temveč pravijo temu »previdnost in pametnost«.

Potem je tu interes in egoizem. Interes pri politikih in diplomatih, egoizem pri množicah. Politiki pravijo, da morajo skrbeti za interese svoje države. Ti interesi

so pa trgovina, dobiček, vojaška varnost. Spritolič teh interesov je človek v tuji državi ničla.

Pri množicah je kriv egoizem. Kaj me brigajo ljudje v državi X ali Y? Tudi če jih nekaj milijonov postreljijo ali pozaprejo, da le pri nas ni tega.

Morda je še hujše, da delajo politiki in množice razliko med terorizmom in terorizmom. Če prihaja ta z določene strani in z določenimi nameni, ni terorizem, če prihaja z nasprotni strani, pa je terorizem. To je silno nevarno početje, ker terorizem je kot kužna bolezen, ko nič ne veš, kje se bo pojavil in kdo bo njegova žrtev. Da je vse človeštvo v isti barki, se vidi iz tega, kako se nasilje širi. Njegova posledica je zmeraj smrt svobode in demokracije, s tem nastanek novih totalitarnih režimov in kršenje človeških pravic.

OPOREČNIKI — ŽIVA VEST

Ali ni čas, da kdo zakriči? Tega gotovo ne bodo storili ne politiki ne množice. To delajo redki oporečniki v Rusiji in v mnogih drugih državah s totalitarnimi režimi. In teh je danes že velika večina na svetu. So rdeči, so črni, so rjavi, vseh barv so, a imajo isto lastnost: s terorjem so se priklopali na oblast, s terorjem se na oblasti držijo.

Oporečniki so živa vest v takih državah. Toda kdo je danes med oporečniki v totalitarnih državah? Včasih je bilo med njimi veliko škofov, duhovnikov, krščanskih vernikov. A danes? Iz Češkoslovaške je prišlo pismo, ki je v tem pogledu silno pesimistično. »Krščanska sol se je spridila. Molimo malo in se malo stavimo na razpolago Sv. Duhu in zato nimamo več kaj povedati sedanjemu svetu.«

MORALI BI KRICATI

To je napisal češki duhovnik, ki potem prosi: Vsaj vi kričite, ki ste še svobodni. Zaradi tega je naša dolžnost kot kristjanov in svobodnih ljudi, da pred nasiljem ne molčimo, da nas ne zadene prerokova beseda: »Gorje vam, mutasti psi!«

Te dni obhajamo desetletnico nasilne smrti Martina Luthra Kinga, neustrašnega miroljubnega borca za pravice črncev v Severni Ameriki. Tudi njegova kri vpije, da ne smemo molčati.

K. H.

Kristjani iz oči v oči

Tržaško škofijsko zborovanje razpleta svoje življenjske niti v delu desetih komisij. Kar nam slovenskim vernikom daje največ moči za sodelovanje, je prepričanje, da je to zborovanje vzniknilo v Cerkvah sami in ker je občestveno, ga na poseben način vodi Sveti Duh. In prav ta Duh nam vzbuja zaupanje in optimizem, da bomo v skupnem in odkritem razgovoru in iskanju v globini Kristusovega veselega oznanila našli smernice za današnje krščansko življenje.

Škof Bellomi je v pomembni tiskovni konferenci 20. decembra 1977 poudaril, da mora »tržaška Cerkev izoblikovati nov načrt, ki naj velja kot socialni vzorec življenja po evangelijski in odziv na pričakovanja sveta«.

Škofijsko zborovanje nam je dokaz, kako se Cerkev trudi, da bi v luči evangelija služila vsem ljudem in kako skuša sodelovati pri celotnem človeškem napredku. Samo v Cerkvah se bomo slovenski verniki lahko udeležili v vseh in najglobljih naših težnjah.

Mislím, da je prvič v zgodovini, da se slovenski katoličani, povezani v cerkvenem občestvu, gledamo iz oči v oči: duhovniki, laiki in redovnice in da skupno rešujemo iste dušnopastirske probleme. Postopoma odkrivamo in bolj objektivno vrednotimo dosedanje delo naših duhovnikov, ki so prek meja človeških zmogljivosti ohranili in hranili duhovnost v naših župnijah. Naši laiki se udeležujejo na sejah z izvržno podjetnostjo in prizadevnostjo ter nam odkrivajo nove poti sodelovanja. Redovni-

Tri neovrgljiva dejstva

Ugrabitev Alda Mora, ki je v rokah svojih ječarjev že četrti teden, nudi neka spoznanja, mimo katerih se ne da iti, čeprav si mnogi pred njimi zatiskajo oči. Ta spoznanja so: 1. za rdeče brigade je glavni sovražnik Krščanska demokracija; 2. teror, ki ga rdeče brigade izvajajo, je sad razrednega sovraštva, ki ga je italijanska partija skozi desetletja podpihovala; 3. italijanski sindikati so nasilju dolgo časa nudili svojo moralno oporo.

UNIČITI KRŠČANSKO DEMOKRACIJO

V prvem sporočilu, v katerem so rdeči brigadisti potrdili, da so oni ugrabili Mora, je tudi rečeno, da je »DC podružnica mednarodnih družb, ki so človeštvo omadeževale z zločini«. Imperializem multinacionalnih družb z njihovo politično in gospodarsko močjo je za rdeče brigade tisti sovražnik, ki ga je treba streti.

Resnica je precej drugačna: političnodružbena organizacija zapadnih držav s kapitalističnim sistemom, v katerem pride do izraza svobodna gospodarska igra — dostikrat še preveč svobodna in brezobzirna — je kljub vsemu najbolj napredna, kar jih pozna zgodovina človeštva; nasprotno, v katera se ta organizacija zapleta, so tudi rezultat sindikalne akcije delavcev, ki nikjer drugod niso tako močni in svobodni kot v zapadnih kapitalističnih deželah.

Če je po besedah rdečih brigad Krščanska demokracija »podružnica« tega sistema, zasluži pohvalo, ne pa graje. Seveda zasluži DC tudi grajo: kot kristjanom nam ni všeč italijanski način kapitalističnega sistema, ker prihaja do mnogih zlorab. Vendar moramo pri tem biti pošten in videti še večje zlorabe v drugih sistemih, npr. v marksističnem. Poleg tega se je italijanski človek skozi tri-

Moro v ječi »ljudskega sodišča«

deset let opredeljeval za sistem, katerega nosilec je DC, ker se je v njem čutil najbolj prost, najbolj svoboden, najbolj blizu izpolnitvi svojih želja in potreb.

Ni bilo do sedaj primera, da bi se kak narod zavestno opredelil za komunizem. Zadnji dokaz za to so bile parlamentarne volitve v Franciji. Od 491 poslancev jih samo 85 pripada komunistični stranki. Francija je pokazala, da je politično zrela država.

O Italiji se tega že deset let ne da reči. Volivci so svoje nezadovoljstvo nad DC, katera je kot vse vodilne zahodne stranke verjela v brezkončni napredek gospodarstva, ki sloni na nekontrolirani potrošnji, izrazili tako, da so ji umaknili glasove in jih podelili PCI. Poleg tega so nekateri vodilni možje DC ob opravljanju svojih javnih služb zagrešili nepoštena dejanja, ki jih je radikalni, laicistični in levičarski tisk krepko napihnil in temeljito izrazil. Sad so poželi komunisti, ki so tako prevzeli upravo mnogih občin, pokrajin in dežel, čeprav sadovi njih upravljanja še daleč niso tako blesteči, kot so to volivcem obljubljali.

Pobalinski napad na Kulturni dom

Med nastopom tržaške folklorne skupine »Stu ledi« v soboto 8. aprila v Kulturnem domu v Trstu je skupina štirih pobalincev z debelimi kamni razbila štiri velike zunanje in notranje šipe glavnega vhoda. Medtem ko se drugod po Italiji živijo v napadih na osebe in ustanove člani skrajne levice, ima pa Trst še vedno žalostno prvenstvo mesta, kjer nekateri kar naprej podžigajo narodnostno mržnjo in s tem ohranjajo v Trstu vzdušje, ki ga je ustvaril fašizem v obdobju svoje strahovlade.

Pobalinski napad so odločno obsodile razne slovenske politične in kulturne organizacije, med njimi tudi izvršni odbor SSK v Trstu. Izjava pravi, da SSK z obžalovanjem ugotavlja, da se v zadnjem času taki izizzivalni napadi vse prepogosto ponavljajo, saj se ni minil teden dni, odkar so fašisti pomazali pročelje slovenskega muzeja v Skednju. SSK ob tej priložnosti izreka vso solidarnost prizadetim ustanovam in odločno zahteva, da oblasti izsledijo in primerno kaznujejo krivce ter tako v kalu preprečijo nove fašistične in protislovenske izpade v tem težkem političnem trenutku, ki ga preživlja država.

S. G. KONCILJA, Trst

Vse to so imeli rdeči brigadisti pred očmi, ko so hoteli z ugrabitvijo Mora udariti vso Krščansko demokracijo, ki da »že trideset let izvaja nasilje nad ljudstvom«. Kakšno je to »nasilje«, se vidi iz tega, da še danes štirje Italijani na deset volijo to stranko vedo, da to lahko storijo brez strahu, da bodo za to izbiro trpeli kake posledice.

SADOVI SEJANJA MRŽNJE

Italijanska komunistična partija se od ugrabitve Mora zares vzorno vede: postala je glasnik demokratičnega reda, voditelj DC poziva k pogumnemu zadržanju, vse stranke bi želela strniti okrog sebe v obrambi republiških ustanov. Na vsak način bi se rada javnosti predstavila kot nosilka »socializma s človečanskim obrazom«.

Toda še ni dolgo, ko je ista partija vzpodbujala k razrednemu sovraštvu. Saj drugače tudi ni moglo biti. Marxov »Manifest« jasno poziva k razredni borbi in zato se ji noben resničen komunist ne sme in ne more odpovedati. Pred kratkim je dnevnik »L'Unità« zapisal, da rdeče brigade niso otroci komunizma. Čigave pa potem? Skozi trideset let je komunistična partija predstavljala DC kot stranko meščanstva, kapitalizma, Severne Amerike. Ni čuda, če so te obtožbe pustile v dušah mnogih Italijanov svoje usedline, ni čuda, da so marsikje po šolah in tovarnah ploskali ob novici, da je bil Moro ugrabljen.

Prav je zapisal Ronchey v »Corriere della Sera«: »PCI še ni nikdar opravila avtokritike o terorizmu. Nikdar še ni dokončno obračunala s stalinizmom, nikdar ni obsodila integralizma stranke. Partija se je opredelila od terorizma le iz političnega oportunitizma.«

To je razumljivo. Kar je te dni zadelo Mora, lahko zadene tudi Belinguerja. Kajti s tem, da je PCI dala roko Krščanski demokraciji, ji je pomagala, da še naprej ostane na oblasti. Po mišljenju radikalnih levičarjev je to izdaja nad samo partijo. Vodstvo PCI se tega zaveda, a upa, da ji bo uspelo tisto, kar že nekaj časa zasleduje: združiti okrog sebe vse demokratične stranke, sama pa postati vodilna sila italijanske družbe.

TEŽKA ODGOVORNOST SINDIKATOV

Če je Italija danes v težkem gospodarskem položaju, nosijo krivdo tudi sindikati. In oni so tudi v mnogočem sokrivi za razmah rdečih brigad. To je jasno povedal komunistični poslanec Pecchioli. Dejal je, da v nekaterih bolnišnicah, uradih SIP in ENEL neovirano delujejo celice rdečih brigadistov, ki jih krijejo sindikalne organizacije.

Seveda so voditelji vseh treh sindikalnih organizacij te trditve ogorčeno zavrnili. Oni da nimajo za nastanek rdečih brigad nobene krivde. Res ne? Vodja komunističnih sindikatov CGIL Lama je na zborovanju v Rimu 16. marca takoj po ugrabitvi Mora dejal, da nekatere sindikalne organizacije sodelujejo z brigadisti. Komu služi zapirati oči pred dejstvi? Manj solz bi se bilo že prelilo, če bi odgovorni imeli odprte oči. Sedaj nihče noče biti kriv, posledice pa plačuje vsa italijanska družba.

70 let goriške Marijine družbe

Ko smo leta 1958 obhajali njen zlati jubilej, je izšla posebno tiskana številka družbenega glasila »Vijolica«. Imeli smo tudi akademijo v Katoliškem domu. Od takrat smo postali vsi za dvajset let starejši, številne družbenice pa so med tem časom odšle v večnost. Novega naraščaja je v tem času bilo malo. Razmere so se pač tudi pri nas v Gorici močno spremenile, nekaj na boljše, nekaj na slabše. Dejstvo je, da Marijina družba nima več tistega velikega pomena, ki ga je imela prvih 50 let. Toda zaradi tega ne bomo objokovali časov, ki so bili. Rajši pogledimo, kako je bilo in kako je danes.

V 70 letih obstoja je v družbo bilo sprejetih okrog 860 deklet, v zadnjih 20 letih tudi žena. Trenutno je v družbi vpisanih še kakih 140 članic. Vendar nekatere od teh so se poročile in se niso več priglasiile, druge že dolgo ne hodijo k shodom, tretje so doma bolehnice. Tako smemo ob 70-letnici računati na kakih 90 do 100 rednih članic.

Družbo vodi odbor, kateremu je sedaj na čelu Minka Zvokelj, tajnica je že mnogo let Zora Piščanc, blagajničarka pa Karla Mihelj. Družba ima redne shode vsako drugo nedeljo v mesecu, kolikor mogoče redno vsak mesec. Izhaja tudi družbeno glasilo Vijolica, ki ga pošiljamo tudi odsotnim družbenicam. Ker zadnja leta ni mogoče imeti zaprtih duhovnih vaj, imajo članice v septembru enodnevno duhovno obnovo. Marijina družba in njen misijonski odsek sta še vedno duša vsega dela za misijone med Slovenci v Gorici, čeprav je zadnje čase težnja, da bi se to delo preselilo na slovensko župnijo.

Svoj sedež ima družba že 30 let na Placuti, v hiši, ki je last Katoliškega tiskovnega društva, shodi pa so že več kot deset let v stolnici. Marijin vrtec je prenehal, ker se sedaj mladina bolj ogreva za skavte in skavtino. Upajmo, da bodo tudi iz njih vrst zrasli dobri kristjani, kar je bil končni namen Marijinega vrtca.

V preteklosti je dekliška Marijina družba bila v Gorici edina organizirana slovenska cerkvena ustanova. Predstavljala je slovenske vernike v mestu. Zato je v preteklosti veliko dušnopastirskih pobud prihajalo prav od nje npr. udeležba pri procesijah sv. Rešnjega Telesa, šmarnice, adventne maše v stolnici, prvi petki in prve

sobote, duhovne vaje, razna romanja, tri-dnevnice.

V hudih letih pred zadnjo vojno in takoj po njej je bila tudi pobudnica kulturnega udejstvovanja, saj je prva imela svojo dvorano na Placuti. Do ustanovitve slovenske župnije pri Sv. Ivanu je bila pravzaprav Marijina družba tista, ki nas je predstavljala pred cerkvenimi oblastmi in pred javnostjo.

Sedaj so se razmere spremenile. Imamo svojo župnijo, ki polagoma širi svoj dušnopastirski delokrog in prevzema dejavnosti, ki jih je prej imela družba. Tako je tudi prav in v soglasju s časom. Toda eno ostane Marijini družbi: duhovno oblikovanje njenih članic in skrb za slovensko službo božjo v stolnici. Pri tem slednjem ima glavno vlogo pevski zbor.

Zgodovina priča, da je po prvi vojni začela pokojna učiteljica Pavla Makuc s slovenskim petjem pri slovenskih mašah v Gorici. Začetki so bili v cerkvi pri kapucinih. Tam je začel peti pevski zbor Marijine družbe. Ko so za silo popravili stolnico, so družbenice začele peti v stolnici pri slovenski maši ob 6. uri. Zbor je vodila prednica Pavla Makuc, orglal pa Emil Komel. Ko je leta 1921 prišel v stolnico za vikarja dr. Mirko Brumat, ki je bil dober glasbenik, je on prevzel vaje v zboru, orglal je pa še naprej Emil Komel, dočim je dr. Brumat maševal.

Leta 1926 je postal voditelj Marijine družbe dr. Mirko Brumat. Tedaj se je Pavla Makuc kmalu umaknila in je vso skrb za zbor prevzel sam voditelj. Vaje so imeli v cerkvi sv. Antona. Ko je fašistično nasilje postalo prehudo, so pevske vaje imeli na domu msgr. Brumata ob zaprtih oknih, da se ni slišalo na ulico. Tako je ostalo še pozneje med drugo svetovno vojno in po njej do smrti msgr. Brumata leta 1950. Po njegovi smrti oziroma že za časa njegove bolezni je orglanje prevzela Lojzka Bratuž. Ta ima po Brumatovi smrti celotno skrb za zbor in orglanje v stolnici ob slovenski službi božji in shodih.

Po letih sodelovanja pri zboru ima prvenstvo Mira Brajnik. Začela je peti leta 1931, ko ji je bilo 16 let in je ostala zvesta do danes. Njej sledijo Tinčka Živec, Vanda Jerkič in druge, ki jih vsako nedeljo in praznik lahko poslušamo v stolnici. Hvala jim za njih trud in požrtvovalnost, posebej še prof. Lojzki Bratuževi.

Prvi mladinski deželni kongres Slovenske skupnosti

Ko se je prejšnji teden razširila vest, da bo v nedeljo 9. aprila prvi mladinski deželni kongres SSK, se je marsikdo rado vedno ali celo skeptično vpraševal, kaj bo to. In to povsem upravičeno, saj je bil kongres prva večja mladinska manifestacija na deželni ravni.

Priredila sta ga Mladinska komisija SSK iz Trsta in Mladinska sekcija SSK iz Gorice, ki je bila ustanovljena šele lani novembra. Kljub nekoliko prelepemu pomlanskemu popoldnevu se je zbralo v goriškem Auditoriju v ul. Roma veliko število mladih iz Gorice in Trsta. Med nami je bilo več vidnejših predstavnikov SSK, delegacije raznih italijanskih strank, predstavniki Mladinskega odseka pri SKGZ, predstavnik SSO, predstavnik sekretariata SZDL iz Slovenije. Prvi del kongresa je snemala Alpe-Adria.

Najprej so pozdravili in spregovorili predstavniki raznih delegacij. Začel je predsednik deželnega sveta dr. Andrej Bratuž; za njim sta v italijanščini spregovorila pokrajinski predstavnik ZKMI Oliviero Furlan in deželni tajnik ZSMI Enore Casanova. Predsednik Mladinskega odbora pri SKGZ Igor Komel je poudaril pripravljenost Mladinskega odbora za skupna srečanja z mladinskimi organizacijami SSK; dr. Damjan Paulin pa je pozdravil v imenu SSO. Za pokrajinsko mladinsko gibanje DC je nazadnje še spregovoril Alberto Bergamin.

Na prošnjo mladih je podal deželni svetovalec dr. Drago Stoka nekaj misli, ki jih je mladina sprejela z burnim odobravanjem.

Sledil je delovni del kongresa, še prej pa je Marko Bukovec prebral protestno resolucijo v zvezi z atentatom na Kulturni dom v Trstu; resolucijo je odobrilo predsedstvo kongresa.

Osrednji poročili sta imela za Mladinsko komisijo predsednik Ivo Jevnikar, za Mladinsko sekcijo pa tajnik Mirko Spacapan, ki sta orisala glavne smernice in delovanje obeh mladinskih organizacij. V diskusijskih posegih o svojih problemih, s katerimi se stranka spoprijema, so spre-

govorili: Ileana Sirk (SSK in italijanska stvarnost), Alenka Legiša (Solski okraji in povezovanje univerzitetnih študentov), Goran Rustja (Mladi in volitve), Boris Čok (Globalna zaščita in zakonski onusnet SSK), Marija Breclj (Stiki s političnimi strankami in manjšinami); Franka Ferletič pa je na osebni način orisala dilemo med mladim človekom in politiko.

Nato je bil izvoljen deželni koordinacijski odbor, ki ima nalogo, da povezuje Trst in Gorico v skupnem delovanju, da izpelje krovno deželno mladinsko organizacijo SSK in sestavi njen statut; končno, da uresniči predlog poletnega političnega seminarja. Odbor sestavljajo: Marija Breclj, Ivo Jevnikar, Boris Čok, Alenka Legiša za Trst, Milan Jarc, Milenka Rustja, Ileana Sirk, Mirko Spacapan za Gorico.

Po odmoru je bil krajši kulturni program, kateremu je prisostvovalo tudi več starejših. Pod vodstvom Hermana Antoniča je najprej nastopil dekliški zbor iz Devina, nato Trio Mavrica iz Trsta, nazadnje pa še mladinski zbor »Kekeca« iz Gorice, ki ga vodi Ivo Bolčina.

Po končanem kongresu je bil še družabni večer z zakusko v mali dvorani Katoliškega doma. Za veselo razpoloženje je poskrbel ansambel TAIMS z Opčin in mladina sama s ploščami.

Če sedaj potegnemo črto, ugotovimo, da je kongres vsestransko uspel. Prvič, ker se ga je udeležilo precejšnje število mladih, kar pomeni, da ne ždi vse v stoicini apatiji; drugič, ker so pri njegovi izpeljavi aktivno sodelovali mladi ljudje, ki jim ni vseeno, kateri stranki bodo oddali svoj glas; in končno, ker se začenjajo rušiti dogme, da je pač politika nekaj umazane-ga, stvar maloštevilnih izvoljencev.

V naši slovenski stranki ima lahko vsakdo prostor in besedo v smislu vedno večje družbene demokratizacije in pluralizma.

Ileana

● Franciškanska verska šola z gimnazijem v Visokem ima letos 126 dijakov iz Bosne in Hercegovine. V njej uči 15 profesorjev francižkanov ter dva laika.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Ugrabitelji poslanca Mora so vrgli v javnost novo Morovo pismo. V njem predsednik DC ostro polemizira z bivšim notranjim ministrom Tavianiem. Očitno hočejo rdeči brigadisti doseči razkol v demokratskih vrstah, Mora pa politično onemogočiti, če se bo vrnil v javnost. Peto sporočilo rdečih brigad ima tokrat naslov »Proces proti Aldu Moru. Mora jasno odgovorja na vprašanja ljudskega sodišča«. Seveda na vprašanje DC zaradi pomena Morove ugrabitve zelo živčni in zaskrbljeni. Izgleda, da bo glavni tajnik Zaccagnini odstopil. Komunisti pa s svoje strani pozivajo demokristjane, naj ohranijo mirno kri, kajti kar prihaja s strani rdečih brigad, ni verodostojno, saj je jasno, da so Morove izjave posledica nečloveških pogojev, v katerih živi.

■ Na štiridnevni obisk v Bonn je prišel češkoslovaški partijski voditelj Gustav Husak. Češkoslovaška je svoje odnose z Zah. Nemčijo uredila šele leta 1973. Obe državi druga do druge nimata ozemeljskih zahtev, pač pa so dvostranski gospodarski odnosi na precej nizki stopnji. Tudi sosedsko vzdušje (352 km skupne meje) je bilo doslej vse prej kot toplo. Poslabšalo se je zlasti po odstranitvi Dubčka leta 1968, ki ga je potem nadomestil prav Husak.

■ Predsednik francoske republike Valéry Giscard d'Estaing je odlikoval nemškega kardinala Josepha Schröfferja z velikim križem Legije časti. Kardinal je odlikovanje prejel v prvi vrsti za zasluge pri delu za sožitje med Francozi in Nemci po drugi svetovni vojni.

■ 7. marca je bil v Antwerpnu (Belgija) ugrabljen 63-letni baron Charles Victor Bracht, premožen industrijec in predsednik številnih gospodarskih družb. Njegovo truplo so sedaj našli v nekem smetišču, kjer so ga odložili ugrabitelji. Zdi se, da je kmalu po ugrabitvi podlegel ranam, ki jih je dobil v borbi z napadalci.

■ Samo dve uri je trajal poskus državnega udara, ki so ga nekateri nezadovoljni častniki uprizorili proti somalskemu predsedniku Barreju. Ta je prišel na oblast prav tako z udarom pred devetimi leti. Barre je za izpodleteli udar obtožil »tuje sile«. Misli je pri tem na Sovjetsko zvezo in Kubo.

■ Senegalski predsednik Leopold Senghor je dal zanimivo izjavo o odnosu države do Cerkve. »Ko govorimo, da smo laiška država, pomeni, da ne delamo razlikovanja med verskimi skupnostmi, nikakor pa naš laicism ne pomeni brezbrzičnosti ali celo sovražnosti do verskih družb. Svetno področje je zadeva države; duhovno področje, ki spada v svet kulture, pa pripada verskim skupnostim.« Kako bolj zdravo in spravno pojmovanje laicizma kot ga zasledimo pri nas v Italiji ali v sosednji Jugoslaviji!

■ Na Filipinih so bile po petih letih zopet parlamentarne volitve. Vladna stranka predsednika Marcosa »Gibanje za novo družbo« je prejela 70 % glasov ter 116 od 165 poslanskih mest. Opozicijska stranka »Ljudska moč« je po volitvah izvedla v prestolnici Manili mirno demonstracijo zoper rezultate volitev, češ da so bili povzrojeni.

■ Novo kitajsko državno vodstvo je napovedalo, da bodo Kitajci, ki živijo po svetu in jih je kakih 20 milijonov, mogli obiskati svojece v domovini, Kitajci, ki so doma, pa bodo lahko obiskali sorodnike v tujini. Ko se sedanja Kitajska previdno odpira navzven, je pa še vedno nedostopna za stike z Vatikanom. Apostolski sedež si že več kot deset let zama znanje, da bi mogel pričeti pogovore tudi s to državo. Zunan po svetu živi 1.300.000 kitajskih katoličanov, od katerih jih je 300.000 na Formozi, 95.000 pa v Singapurju.

RAZNO

● Nadškof avstralskega mesta Brisbane, Francis Rush, je zastopnikom gibanja za krščansko pojmovanje družine izjavil, da je najboljše zdravilo zoper sodobno zlorabo spolnosti osebno pričevanje prave ljubezni med možem in ženo. Spolnost je sicer za človeštvo dragocen dar, s katerim Bog zagotavlja nadaljevanje človeškega rodu na zemlji. Če se jo pa izkrivi v neke vrste človeško zabavo, poniža najprej sama zakonca.

● Pred 25 leti so v Belgiji ustanovili »Združene graditeljeve« z namenom, da zagotovijo dom tistemu, ki ga nima. Danes je to gibanje že razširjeno po vsem svetu in ima nad 12.000 članov. V četrto stoletje so zgradili 1.400 hiš, 45 cerkev, 40 šol ter vrsto dispanzerjev, domov za stare in klubov, kjer se sestajajo mladi.

NEDELJA DUHOVNIH POKLICEV 16. APRILA 1978

V dobi sekularizacije je težko govoriti o duhovnem poklicu na tak način, da bo ta poklic privlačen. Človeštvo je trenutno zagnano v graditev takega sveta, v katerem naj bi tehnika in politična organizacija zadovoljivo rešili mnoge do zdaj nerešljive probleme.

V takem svetu so duhovni poklici skoraj kot nekaj vrinjenega, tujega, nadležnega. Vendar mnogi, vsaj globlji in bolj osveščeni, bolj in bolj čutijo, da bo treba najti še kak višji pomen življenja. To pa je ravno sodelovanje s Tistim, ki mlada srca kliče v svojo posebno službo, danes kot včeraj in kot bo jutri.

Na splošno ljudje neradi prevzemajo obveznosti. Če se že kam pridružijo, se samo za tako dolgo, dokler jih veseli. Če so razpoloženi, jih pride množica. Ko razpoloženje mine, ni nikogar. To doživljajo voditelji prosvetnih društev, pevskih zborov, dramskih odsekov. Čeprav je danes možnosti mnogo več kot nekdaj, je prireditve manj. Le malo pobud dozori v sad. Zakaj tako? Sodobni človek je naveličan vsega, povrh pa dostikrat razočaran. Zato se najraje zapre v kak ozek krog in ne mara sodelovati nikjer.

Ali prej ali slej se tako življenje izkaže za prazno. Kdor živi samo za to, da bo ob čim manjšem naporu prebil svoja leta, živi za nič. Životari tjavdan in kmalu se ga polasti občutek brezmišelnosti takšnega življenja.

Zato se danes v svetu vedno bolj poudarja, naj bo naše življenje zavzeto, nekam usmerjeno. Bolj kot obilja potrebuje človek vrednot, za katere je vredno živeti.

Največjo zavzetost je oznanjal Kristus. Sam je bil do konca zavzet za svojega Očeta, za božje kraljestvo, za človeštvo. In to možnost — živeti zavzeto življenje — je omogočil vsem, ki mu sledijo, in to v vseh poklicih. Nekatere je še posebej povabil, naj vse drugo pustijo in gredo za njim.

Tudi danes jih vabi. Svet danes prav tako in še bolj potrebuje Kristusa. Njegove resnice, pravice, ljubezni, bratstva, njegovega sporočila. Duhovni poklici so naši dobi nazorna pričujočnost Kristusove Ljubezni in dobrote.

Duhovnik je daleč več kot neki »predmetni« učitelj. Je predstavnik Kristusove Ljubezni med nami. Ljudje naj bi spoznali, odkrili in začutili, kako jih ima Kristus rad, kako jim daje isto, kar je Jezus dajal svojim rojakom.

Misijonar oznanja bratom in sestram, da imajo v Kristusu brata, v Bogu očeta; katehizinja vodi otroke k Tistemu, ki jih ljubi bolj od staršev; usmiljenka se sklanja nad bolnika in se pri tem zaveda, da nadomešča Jezusa-zdravnika; dušni pastir vodi vse občestvo, stotine, tisoče, da ostanejo na poti k Bogu ali da jo najdejo. Oznanjati resnico, izžarevati luč, gojiti ljubezen, darovati se, življenje napolniti z dobroto, kakšna čudovita zavzetost, kakšna življenjska naloga, vredna človekovega smisla!

Kdor čuti željo, da bi v svojem življenju naredil nekaj velikega ter se čuti za to sposobnega in povabljenega, naj se odzove — ne bo mu žal.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Pozdrav novomašniku

Za Dan duhovnih poklicev se nam zdi primerno, da objavimo novomašni pozdrav, ki ga je lani 3. julija izrekla v Mengšu (Slovenija) lazaristu Jožetu Boka-liču njegova sestra Mimi, ki je učiteljica v Slovenski vasi v Argentini. Medtem ko pri nas v zamejstvu slovenske nove maše že dolgo vrsto let nismo doživeli pa v slovenski skupnosti v Argentini še vedno brstijo duhovni poklici. Tako ima Jože Boka-lič brata Vinka, ki je preteklo nedeljo v Slovenski vasi opravil prvo sveto daritev. Seveda je bil navzoč tudi njegov brat Jože. Prosimo ponižno in zaupno Gospoda žetve, naj vendar dá tudi nam kmalu doživeti take trenutke milosti in sreče!

Dragi brat novomašnik! Prišel je tvoj najsrečnejši dan, ko nastopaš pot Kristusovega duhovnika. Srečna sem, ker te je Bog izbral za svojega apostola. Srečna se mu zahvaljujem, ker je s tako milostjo blagoslovil našo družino, se ozrl na nas in v naši sredini izbral tebe, da boš svetu oznanjal njegovo ljubezen in dobroto.

Rada bi ti podarila neke vrste popotno palico. Ta križ našega Gospoda Jezusa Kristusa. Pri tem ti želim, naj te spominja na Kristusovo ljubezen do soljudi, ki se tako jasno izraža na tem križu: Nihče nima večje ljubezni kot tisti, ki da življenje za svoje prijatelje. Samo v skrivnosti te božje ljubezni boš našel dovolj moči in veselja, da boš pogumno stopal na čelu krščanskega občestva in vodil ljudi kakor Mojzes proti obljubljeni deželi.

Ko sprejemaš novomašni križ, pomisli, da bodo prišle tudi ure samote in trpljenja. Takrat boš moral biti močan! Molili bomo, da bi tedaj našel Gospodovo ljubečo roko, ki ti bo pomagala vstati in vztrajati kljub nasprotovanjem.

V tem trenutku, čeprav daleč, sta najtesneje združena s teboj tvoja mama in ata, ki sta te z gorečo ljubeznijo vzgojila v krščanski veri, ki sta vsak dan molila zate in te spremljala v veselih in žalostnih urah.

Oba te danes blagoslavljata in te z veseljem darujeta Bogu, kot je On tebe nima zaupal, ko ti je podaril življenje.

Gospodov Duh naj te oblije z bogatimi milostmi, da boš lahko vsako jutro ponovil svojo obljubo zvestobe in tako postal mnogim blagoslov in rešitev.

UTRIP CERKVE

● Pred dobrima dvema mesecema je kardinal Lorscheider, predsednik brazilske škofovske konference, izročil nadškofu Helderju Camari iz Recife papeževu lastnoročno pismo, v katerem ga papež Pavel VI. prosi, naj bi se v bodoče odpovedal potovanjem v tujino. Nadškof Camara je sprejel papeževu željo kot ukaz, zato bo v bodoče ostajal doma. Izjave nadškofa Camare so namreč kljub njegovim dobrim namenom mnoga levičarska gibanja izrab-

ljala v svoj prid, kar je povzročilo odpor v tradicionalnih katoliških krogih.

● Pomožni dunajski škof F. Kuntner se je sestel s predstavniki raznih političnih strank. V pogovoru, kakšni naj bi bili odnosi Cerkve do strank je škof Kuntner poudaril, naj nihče od Cerkve ne zahteva, da bo do vseh strank enako razpoložena. Cerkve presoja delo strank po svojih načelih. Ta so zanj odločilna, ko se opredeljuje za ali proti.

● Policija v paragvajskem mestu Asunción je aretirala 27 voditeljev katoliškega kmečkega gibanja, češ da so ogrozili javni red. Dejansko pa so zahtevali le več socialne pravičnosti za ondotne kmečke delavce, kar pa seveda veleposrednikom ni bilo pogodu.

Kamenčki

Besede - Dejstva - Vprašanja

BESEDE

V poročilu o obisku NSKS v naši deželi, ki ga je za Katoliški glas sestavil naš sotrudnik, smo brali tudi naslednje misli: »Med kosilom je dr. Stoka... podčrtal delo SSK po celi deželi... ter pozitivno označil dosedanje stike med SSK in predstavniki matične države, zlasti po zadnjem obisku republiške SZDL v naši deželi.« Potem bemo še: »Kot predstavnik matične države je spregovoril generalni konzul Jugoslavije Ivan Renko. Poudaril je pomoč matične države prizadevanjem zamejskih Slovencev, tako na Koroškem kot na Primorskem...«

DEJSTVA

V novembru 1977 smo v Gorici imeli pevsko revijo Cecilijanko. Iz Slovenije sta bila povabljena dva zbora. Eden je nekaj dni pred Cecilijanko svojo udeležbo odpovedal, drugi zbor pa je dan pred nastopom dobil iz Ljubljane izrecno prepoved, da na Cecilijanki ne sme nastopiti.

Ob novem letu so jugoslovanske oblasti ponovno prepovedale vstop na jugoslovansko ozemlje pisatelju Borisu Pahorju.

Na revijo zborov Primorska poje so se javili tudi trije cerkveni pevski zbori iz Trsta. Kot znano, so jih organizatorji zavrnili.

Na Prazniku pomladi na velikonočni ponedeljek v Doboerbu bi moral nastopiti tudi zbor iz Prvačine, ki je svoje sodelovanje obljubil, potem pa svoj nastop zadnji hip odpovedal. Razlogi za tako odpoved so ostali neznan in do sedaj nepojasnjeni.

VPRASANJA

Dejstva se tičejo nas kulturnikov. Zato vprašujemo:

Ali moremo ob takih dejstvih, ki se ponavljajo, pozitivno označiti stike med zamejstvom in matično Slovenijo? Ali moremo pritruditi generalnemu konzulu Ivanu Renku »o pomoči matične države prizadevanjem zamejskih Slovencev, tako na Koroškem kot na Primorskem«, ko pričajo dejstva o kulturni sabotaži vsaj enega dela zamejcev?

Mi kulturniki sodimo politiko po dejstvih in ne po besedah.

(r+r)

Četrta komisija v okviru škofijskega zborovanja tržaške Cerkve

Med desetimi komisijami, ki so se v letošnjem januarju spoprijele z delom, da v smislu začrtanih smernic z različnih vidikov preučijo stvarnost, v kateri živi in deluje tržaška krajevna Cerkva ter v odgovornem prizadevanju izoblikujejo napotke za postopno uresničevanje njene prenove, je četrta komisija prav tista, ki ji je poverjeno preučevanje dušnopastirskih problemov slovenskih vernikov.

Svoj sedež je našla v prostorih Slovenske prosvete v Donizettijevi ulici 3, zato gre zakonitim lastnikom omenjenih prostorov za njihovo gostoljubje dolžna zahvala. Tu se članstvo po potrebi tedensko, sicer vsakih štirinajst dni zbira na redne seje, ki se vsakokrat začnejo ob 20.15 in se navadno zaključujejo po 22. uri.

Sestava komisije, ki sem ji na željo članstva moderator, šteje sedaj skupno 28 članov, od katerih je 16 Slovencev, 12 pa Italijanov. To so ljudje najrazličnejših stanov in poklicev: od duhovnikov, profesorjev, zdravnikov do preprostih laikov in upokojevcov. Slovenske duhovnike zastopata gg. Jakomin in Štuhec, italijanske pa gg. Cividin in prof. Zovatto. Moderatorjev namestnik je visokošollec Ivo Jevnikar, tajnica prof. Rita Corsi, tehnična tajnica, ki skrbno zbira in hrani razno gradivo pa je upokojena učiteljica Felicita Vodopivec.

Da je ustanovitev posebne komisije, ki naj bi se v okviru škofijskega zborovanja tržaške Cerkve bavila izključno z dušnopastirsko problematiko njenega slovenskega dela, važna zadeva, dokazuje med drugim razmeroma visok odziv v večini dokaj kvalificiranih italijanskih organiziranih katoliških laikov, ki se srečanj večinoma redno in dejavno udeležujejo.

Sej je bilo z zadnjim vred sedem. Prisotnost obeh komponent je v skupnem sestavu povprečno 70-odstotna. Zapisniki o delu komisije so za vsako posamezno sejo dvojezični, kakor je v ostalem redno poskrbljeno za prevod v en ali drugi jezik vseh listin in prispevkov, ki imajo za nadaljnje delo in kasnejše zaključke določeno važnost.

Ozračje, v katerem se delo odvija, je še kar zadovoljivo in tudi debate so v glavnem konstruktivne, kar dokazuje, da so tudi naši italijanski sobesedniki iskreno zainteresirani na tem, da se za mnoge in pereče probleme, ki na versko-cerkvenem področju že leta tarejo slovensko narodno skupnost, poiščejo ustrezne pravične rešitve.

Dosedanje seje smo v glavnem posvetili preučevanju tistih cerkvenih listin, ki v tem ali onem oziru zadevajo življenje in razvoj narodnostnih manjšin. Sem sodijo papeške enciklike, dokumenti drugega vatikanskega cerkvenega zbora in sklepi slednjih same tržaške škofijske sinode iz leta 1969.

Naravno je, da je ob obravnavanju tako tehničnih in moralno obvezujočih smernic najvišje cerkvene oblasti prav kmalu prišlo do nujnih primerjav s preteklo, polpreteklo in sedanjo stvarnostjo, v kateri so živeli slovenski verniki nekdaj in v kateri živimo danes mi. Resnici na ljubo moram priznati, da je tudi tu prišla do izraza umerjena in trezna presoja, ki je spričo sedanjih dolžnosti in odgovornosti mogla premestiti začetne težave in pospešiti tvor-

no sodelovanje v naporih za doseg zastavljenih ciljev. Hkrati je to dokaz več, da sta obe komponenti, ki komisijo sestavljata, vzeli stvar kar se dá resno.

O njenem delu je v dveh zaporednih člankih izpod peresa zdravnika dr. Favotija prva spregovorila tržaška »Vita nuova«, prav toliko pa jih je v zadnjih dveh številkah priobčil »Katoliški glas«, za kar naj gre poročevalcu g. Dušanu Jakominu iskrena zahvala, saj bosta obveščanje in osveščanje naše javnosti v primernem trenutku tudi obrodila svoje sadove. V ta okvir je možno vključiti tudi oddajo radia Trst A, ki smo ji lahko prisluhnili prejšnji petek med 14. uro in 14.30.

S sedmo sejo se je prizadevanje naše komisije usmerilo na široko področje konkretnih vprašanj kakršna so napr.: umestnost (ali neumestnost) prirejanja skupnih liturgičnih slovesnosti za določeno število izrednih priložnosti, ki jih lahko nudi cerkveno leto; dušnopastirska oskrba slovenskih vernikov v mestu in posebej v njegovem središču ter urejanje obrobniha zadev, ki bi s to problematiko mogle stopiti v kakršno koli zvezo.

Poleg navedenega bo za našo komisijo dokajšnjega pomena tudi njeno delovanje nazven, to je sprotne seznanjanje z delom ostalih komisij, ki ga bo na enem ali drugem področju možno aplicirati na naše razmere, še posebej pa z zaključki, ki bi na daljšo roko utegnili postati obvezujoči tudi v merilu tržaške slovenske Cerkve.

Vse to bo obenem moglo koristno vključevati napore naše in ostalih komisij v doseganju končnih smotrov, ki naj bi bili izraz in sad skupnih prizadevanj. Pri vsem delu nam bodo brez dvoma v veliko pomoč in oporo delo in izkušnje odbora za prenovno slovenske Cerkve, ki ga vodi msgr. Marjan Živic in s katerim želimo slovenski člani še posebej sodelovati, saj ga lahko upravičeno smatramo za svoje naravno zaledje.

Ker so vsa vprašanja v zvezi z duhovno oskrbo naših ljudi izredno važna, deluje naša komisija v celotni sestavi in za enkrat ni smatrala za potrebno, da bi se, kot druge, razdelila na razne podkomisije.

Naj ob zaključku tega zapisa povem, da nas je med šest sejo prijetno presenetil nenajavljen in zato nepričakovan škofov obisk, ki smo ga bili vsi iskreno veseli. Njegove tehtne in vzpodbudne misli ob zaključku pravkar omenjenega srečanja so v nas utrdile prepričanje, da nam ob neizogibnih težavah, s katerimi se ob tej za nas nekoliko nevsakdanji in ne vedno prijetni nalogi srečujemo, stoji ob strani, za kar smo mu resnično hvaležni.

Tone Kostnapfel

Nadškof Santin — 60 let duhovnik

1. maja bo nadškof Anton Santin praznoval 60-letnico mašništva. Zunanja slovesnost bo v nedeljo 7. maja ob deseti uri v stolnici sv. Justa v Trstu.

Nadškof Santin se je rodil 9. decembra 1895 v Rovinju, mašniško posvečenje je prejel 1. maja 1918 v samostanski cerkvi v Stični na Dolenjskem, kjer so bili tedaj nekateri bogoslovci goriškega bogoslovja. Novo mašo je daroval na Dunaju.

Dolgo let je bil župnik v Pulju, 29. oktobra 1933 je istotam prejel škofovsko posvečenje. Pet let je bil škof na Reki, od septembra 1938 do junija 1975 pa tržaškoposki škof. Od leta 1963 ima naslov nadškofa. Čestitamo!

šenja. Ali nas to ne spominja na veličino božjo in ponižanje ter ljubezen Zveličarjevo?

»Tudi v tvoji sobi sem videla tako lepo razpelo,« sem se spomnila in prostodušno dodala: »Upam, da ga nimaš samo za okras?«

»Ne, pomeni mi mnogo več,« je odvrnil iskreno. »Predstavlja mi Tistega, ki je meni pot, resnica in življenje.«

Nisem niti poskušala zatajiti, kako se mi je težki kamen odvalil od srca in sem celo priznala: »Oh, kako zelo so me te tvoje besede razveselile.«

»Kako, da ti je toliko do tega, kakšno je moje versko prepričanje?« se je nekoliko začudil.

»Ker te imam rada,« mi je zdrsnilo iz ust, da sama ne vem, kako. Ni se pa več dalo pogoltniti besed, ki so mi ušle in vsa kri mi je od zadrege udarila v glavo.

On je bil očitno nemalo presenečen, vendar se je hitro znašel ter me pristrčno objel. »O, moja Nadica,« je dejal nežno, »tudi jaz te imam zelo rad; samo se ti tega nisem upal odkriti. Ker si še tako mlada, sem se bal, da me ne bi razumela

Ekumensko potovanje po Jugoslaviji od 25. do 31. avg.

Naše običajno vsakoletno ekumensko romanje nam nudi letos ogled Vojvodine in samostanov Fruške gore po sledečem sporedu: 25.8. Gorica, Trst, Reka, Karlovac, Slavonski Brod; 26.8. Slavonski Brod, Novi Sad; 27.8. Novi Sad, po Vojvodini v Ruski Krstur in nazaj v Novi Sad; 28.8. Novi Sad, po Fruški gori in v Sremske Karlovce, Novi Sad; 29.8. Novi Sad, Subotica; 30.8. Subotica, Osijek; 31.8. Osijek, Djakovo, Zagreb, Ljubljana, Trst, Gorica.

Cena potovanja in podrobní program bosta pravočasno objavljena. Vpisovanje: v Trstu pri dr. Angelu Kosmaču v Ricmanjih; v Gorici pri Arturju Koshuta, ulica Mameli 8. Vabi ACM Trst-Gorica.

V Marijinem domu pri SV. IVANU v Trstu bo v **nedeljo 16. aprila ob 17. uri** nastopil

ANSAMBEL TAIMS

Ob 200-letnici prvega vzpona na Triglav bo g. Tone Bedenčič predvajal barvne posnetke »Pot na Triglav«.

■ Posebni odbor OZN za boj proti rasnemu razlikovanju je v New Yorku počastil spomin borca za civilne pravice Martina Luthra Kinga ob deseti obletnici njegove nasilne smrti. Generalni tajnik OZN Kurt Waldheim je v govoru pred omenjenim odborom poudaril Kingovo vlogo pri prizadevanjih OZN za odpravo rasne diskriminacije v Južni Afriki ter dodal, da bo treba politiko tamkajšnje vlade obrzdati, ker da ograža mednarodni mir. Umorjenega črnega voditelja so s tihiimi pohodi počastili v vseh ameriških zveznih državah. Dva tisoč demonstrantov je prehodilo pot od cerkve, kjer je King poslednjič govoril, do motela, kjer ga je 4. aprila 1968 najeti morilec smrtno ranil.

Društvo slovenskih izobražencev in Združenje »Most« vabita na predavanje Tarasa Kermaunerja

»NAŠ TUJEC« O Slodnjakovem, mojem in Cankarjevem Cankarju

ki bo v **ponedeljek 17. aprila ob 20.15** v dvorani Slovenske prosvete, ul. Donizetti 3, Trst.

Bralci pišejo

Onesnažena Timava

Gre za hudo problem, o katerem pa se skoro nikdar ne govori ali piše. In vendar obstaja. Ugotavljamo ga vsi, ki uživamo v Trstu vodo iz vodovoda. Ta voda prihaja iz Timave. Polna je vonja po kloru, s katerim jo čistijo ob zajetju. Klor ne samo da povzroča raka, temveč oblikuje na stenah žil usedline, ki so vzrok srčnih bolezni.

Ko so sklepali Osimske sporazume, se je mnogo govorilo o Soči. O Timavi nič. Kajti Timava teče v glavnem po jugoslovanskem ozemlju in je postala velika grenica, kamor tovarna »Lesonit« v Ilirski Bistrici pošilja svoje odplake. Kdor obišče Skočjanske jame se o tem smradu lahko v polni meri prepriča. Pravijo, da bo tudi umazanija iz prihodnje industrijske cone na Krasu šla v Timavo. Poleg tega ima Jugoslavija v načrtu postavitev električne centrale na Timavi.

Uboga Timava! Iz čiste vode so napravili greznico, Tržačani pa naj bi si s pomočjo klora gasili žejjo iz nje. Takih sadov Osimskega sporazuma res nismo veseli.

Lučana Fontana, Trst

in da bi te le zbegal.«

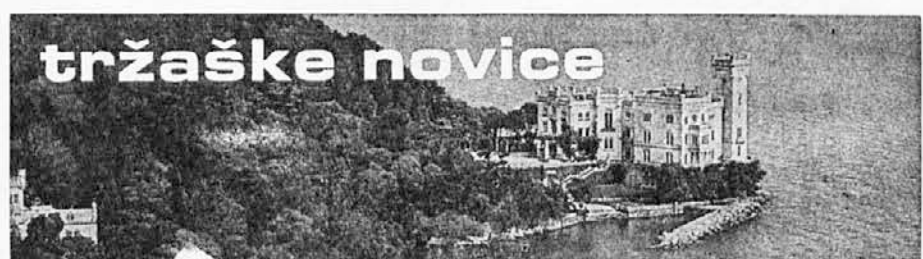
»Pusti me, Janko!« sem se mu izvila iz objema. »Zares sem še preotročja za pravo ljubezen.«

»Nihče ni ne premlad ne prestar za pravo, čisto ljubezen. Za zakon sva seveda še oba nezrela. Ne dvomim pa zdaj več, da bi prav midva spadala skupaj in složno hodila skozi življenje.«

»Za sedaj bi te hotela imeti samo kakor drugega brata.«

Medtem sva že slišala vris naših izletnikov in jih kaj kmalu zagledala ležati na travniku. Ločila sva se brez besede, da ne bi vzbujala pozornosti. Ponovno sva se srečala šele zvečer na postaji. Pogosto sva se spogledavala, kakor bi se hotela prepričati, ali je tisto, kar se je med nama zgodilo, bilo le sen ali živa resnica.

V Gorico smo dospeli pozno zvečer. Na kolodvoru je Fedoro in mene čakal oče, vendar ni bilo prav nič čudnega, da se nam je pridružil še Janko. On je očetu največ pripovedoval o izletu in, ko smo se pred našo hišo poslovili, je oče rekel: »Res je prijazen ta fant in prav malo podobno svojemu strogemu očetu.«

Antične tragedije na tržaškem radiu

Na radiu Trst A bo 15. aprila stekel nov ciklus dramskih oddaj, posvečen starogrški drami. V tem ciklusu se bodo zvrstile najlepše tragedije antičnega sveta, ki do danes niso izgubile svojega čara. Eksistencialna vprašanja, ki so mučila grške tragike — zvestoba večnemu Zakonu-Nomосу, zazrtost v Pravico, vprašanje zla in človekove razklanosti — so blizu tudi modernemu človeku. Poleg idejne osnove pa ostaja glavni mik teh tragedij: njihova visoka poetičnost. Izbor tragedij je pripravil in tragedije za radio priredil prof. Alojz Rebula. Poleg tega je za vsako napisal zelo globok in temeljit prikaz. Tragedije bodo pod vodstvom priznanih režiserjev iz Ljubljane igrali člani Radijskega odra.

Najprej bo na sporedu Ajshilov Zvezani Prometej v režiji Mirča Kraglja v soboto 15. aprila ob 18.05. Ostale tragedije se bodo zvrstile vsako drugo soboto ob isti uri.

Seja upravnega sveta SSG

Upravni svet Stalnega slovenskega gledališča v Trstu je na svoji redni seji razpravljao o vprašanjih umetniškega delovanja v tekoči sezoni, o pripravi in programu gledališke sezone 1978-79 in o finančnem položaju ustanove v okviru no-

Praznik v Poreču

V soboto 8. aprila popoldne je bila v poreški popolnoma restavrirani baziliki uradno in slovesno priključena poreškopoljski škofiji pazinska apostolska administratura, ki je obsegala dekanije Kršan, Pičan, Buzet, Oprtalj in Umag (ki so pripadale tržaški škofiji) in jo je vodil poreškopoljski škof dr. Dragutin Nežić.

Ta priključitev je bila razglašena med slovesno »sjednico« istrske duhovščine, ko so prebrali papeževo listino, s katero se dokončno urejajo meje med škofijami Gorica, Trst, Koper, Reka in Poreč-Pulj. Prisotni so bili apostolski pronuncij v Jugoslaviji msgr. Cecchini, več nadškofov in škofov, duhovniki in številni predstavniki civilnih oblasti. Predsednik komisije za verske zadeve iz Zagreba je izročil škofu Nežiću in msgr. Božu Milanoviću visoko priznanje in odklovanje predsednika republike Tita. Nastopili so razni govorniki, ki so izrazili svoje veselje in čestitke. Kot zadnji je spregovoril predstavnik tržaškega škofa dr. Lojze Škerl:

Prinašam vam pozdrave, čestitke in voščila tržaškega škofa Lovrenca Bellomija, ki je službeno zadržan nekje v Vicenzi.

Prinašam vam pa predvsem pozdrave slovenskih duhovnikov tržaške škofije. Ob tem razveseljivem in težko pričakovanem dogodku, ko vidimo po bridkih, a junaško prestanih preizkušnjah, združeno v eni škofiji hrvaško Cerkev v Istri, vam iskreno čestitamo in se z vami veselimo.

In voščilo, kakšno naj bo? Naj bo kar kratko povedano: Bog z vami! Njegov blagoslov naj spremlja in krepi molitev vašega g. škofa, vseh duhovnikov, redovnikov in redovnic ter laikov.

Vaš škof dr. Dragutin Nežić je v svojem pismu za to slovesnost napisal željo, da se zberemo v Poreču z namenom, da »osjetimo lepoto onih riječi duhovne pjesme: Zdržila nas je u jedno ljubav Kristova.

VI.

Samo nekaj dni zatem je prišlo pri nas doma do hude nevihte. Očetu so povedali na Izini šoli, da ona v nobenem primeru razreda ne bo izdelala, ker je vse predmete zanemarila, da pa je tudi njeno vedenje vse prej kot primerno. Ob koncu pouka jo redno pred poslopjem čaka njen fant, s katerim potem verjetno pohajkuje. O vsem tem so njeno mater že pred nekaj meseci opozorili, a se prav nič ni spremenilo.

Razburjen, ogorčen in hud na obe je pripisal oče domov ob najmanj prikladnem času. Naletel je namreč prav na šiviljo, ki je merila Izi novo obleko, kar ga je tako razkačilo, da je naravnost zbesnel.

»Ali nima ta tvoja krklja že dovolj cunj?« je vpil na mačeho. »Zdaj potrebuje najbrž še paradno obleko za slovesno razglasitev, da je padla! Zakaj ji te slavnostne obleke ne priskrbi njen kavalir? Na moj račun se ne drzni niti vinarja porabiti! Ne priznam nobenega dolga za mojim hrbtom! In tudi to naj bo obema jasno: S šolanjem je konec. O kakem ponavljanju ne more biti niti govora. Naj se za-

vih državnih pobud, ki stremijo k dokončni rešitvi perečega vprašanja ustreznega podpiranja SSG. Upravni svet je tudi podrobno analiziral polemični poseg predsednika Stalnega gledališča za Furlanijo-Juljsko krajino Guida Botterija.

Da je bilo umetniško delovanje SSG v tekoči sezoni uspešno, potrjujejo splošno zadovoljstvo občinstva in pozitivne ocene kritike. Gledališče je izvedlo 115 lastnih predstav, ki jih je obiskalo 29.772 oseb, obenem pa organiziralo dve gostovanji iz Jugoslavije z 11 predstavami. V pripravi je komedija Daria Foa »Sedma zapoved: kradi malo manj«. Premiera je v drugi polovici maja. Zagrebško gledališče »Komedijska« bo gostovalo 27., 28., 29. in 30. aprila z glasbeno komedijo »Dundo Maroje«. Poleg tega bo SSG konec aprila uprizorilo recital o Otonu Zupančiču, ki ga pripravljajo v okviru posebnega programa za šole in društva. Besedilo je pripravil Marko Kravos skupaj z režiserjem M. Uršičem.

Kar zadeva priprave in program za naslednjo sezono, je upravni svet priporočil umetniški komisiji, da upošteva vse pozitivne postavke iz letošnje uspele sezone. Upravni svet je za prihodnjo sezono tudi priporočil uprizoritev dela iz gledališkega opusa Miroslava Krleža, enega najpomembnejših hrvaških piscev, čigar 75-letnica rojstva se letos proslavlja.

Gdje je ljubav, prijateljstvo, Krist je tamo.«

Naj torej hrvaško Cerkev v Istri spremlja in podpira Kristusova ljubezen in naše medsebojno prijateljstvo.

Se lep pozdrav in iskrene čestitke msgr. Božu Milanoviću, ki je bil toliko let v Trstu in ki je bil toliko let duhovnik tržaškoposke škofije. Današnjega dne se on med vsemi prav gotovo najbolj veseli. Pa saj ga je tudi zaslužil. In še enkrat: Bog z vami!

Dolgi program je popestril z umetniškim nastopom zbor »Matko Brajšan Rašan« iz Pulja.

V nedeljo 9. aprila ob 11. uri je bila v nabito polni poreški stolnici slovesna maša, ki jo je vodil apostolski pronuncij msgr. Cecchini, somaševali so pa nadškofje, škofje in nad sto duhovnikov. Mašna liturgija je bila v glavnem dvojezična, enako tudi govori pronuncija, domačega škofa, pridiga metropolita reškega nadškofa Pavlišča in pozdravi laikov. Čudovito je bilo petje in sodelovanje vernikov.

V Marijinem domu v ROJANU bo v **nedeljo 16. aprila ob 17. uri**

AKADEMIJA za družinski dan

Akademijo pripravi rojanska osnovna in srednja šola »Fran Erjavec«. Vabljeni!

Pri kosilu so prišli do izraza predvsem pozdravi civilnih oblasti, ki so nekako dale ton vsemu praznovanju, ki je tako izzevnelo kot pravo prijateljsko srečanje. Pri kosilu sta izrazila svoje čestitke in voščila tudi pravoslavni škof iz Karlovca in koprski škof dr. Jenko.

Bog daj, da bi ta slovesnost dala novega zagona in veselja istrski Cerkvi! - I. Š.

posli v kaki prodajalni ali pri kaki šivilji, ko jo toliko zanimajo obleke. Jaz je več ne bom vzdrževal! Dovolj je odrasla, da si sama pogovarja. Ali pa naj zanjo skrbi njena lahkomišelna mati, ki ji daje potuho in prikriva njene grehe!«

(Drugič naprej)

● Znana misijonarka m. Terezija je konec marca prišla na obisk v Skopje, kjer je bila rojena. Glavno srečanje je bilo v kapeli sv. Jožefa. Misijonarka sta pozdravila oba škofa, Herbut in njegov pomožni škof Praela z duhovniki in verniki. Govorilo se je v srbskem in albanskem jeziku. Po evangeliju je spregovorila m. Terezija. Ni govorila o svojih uspehih, temveč o božjem Duhu, ki mora vse prerajati. Opozorila je na važnost molitve in družinske verske vzgoje. Skopska RTV je snemala njen prihod na letališče in srečanje v kapeli. Zvečer so jo v škofijskem domu ponovno obiskali časnikarji s TV snemalci in se z njo dolgo pogovarjali. Čisto drugače kot nekaj dni prej v Zagrebu, ko so bili predstavniki sredstev javnega obveščanja značilno odsotni.

ALEKSEJ GORIŠKI

Povest uboge Nadice

(3)

Ob koncu maja je vsa naša gimnazija šla na izlet. Nagnetli smo se na vlak in kmalu po prehodu solkanskega mostu so nekateri razredi že pričeli izstopati na postajah soške doline.

Vsekakor je bilo res čudno naključje, da je naš II. razred izstopil na isti postaji kot maturanti ter da smo celo dober del poti imeli v isti smeri. Tako smo se skoraj nezapazno pomešali in Janko se je priključil Fedori in meni. Moji sošolci so kmalu odhiteli naprej, maturanti in oba razrednika za njimi, a tudi Fedoro je nekam zaneslo zbiranje cvetlic. Tako sva se nepričakovano znašla z Jankom sama. Nekaj minut sva molčala; ko pa sva pred seboj zagledala ob poti leseno razpelo, me je opozoril:

»Glej, kako lepa slika! V ozadju mogočne planine, pred njimi pa znamenje odre-

Draga Ahačičeva gost goriškega SKAD-a

5. in 6. aprila je SKAD v okviru tečaja za pravilno izgovarjavo priredil dvo večer- no srečanje z Drago Ahačičevo, priznana igralsko umetnico, vzgojiteljico in avtorico številnih dramskih kritik in gledališko- vzgojnih tekstov.

Prvi večer se je Ahačičeva ustavila pre- težno ob razlagi tradicionalne oznake gle- dališča. Gledališče je namreč tista umet- niška zvrst, ki zahteva zase celotnega člo- veka, njegovo fizično, psihično in duševno prisotnost. Igralčevu zavestno podajanje mora prek njegove podzavestne inter- pretacije prevzeti občinstvo in ga popolnoma pritegniti v dogajanje na odru. Pri vsem tem pa se igralec nikakor ne sme popol- noma prepustiti svoji vlogi, ne sme se s svojim junakom tako istovetiti, da bi ostal popolnoma nedostopen za vse, kar se do- gača okrog njega. Svoj višek doseže igra- lec tedaj, ko je zmožen takega podajanja, v katerem istočasno podoživlja svojo vlo- go in pa samega sebe kritično presoja ter sledi odzivu, ki ga njegova igra vzbuja pri publiki. To je sicer nekaj silno težkega in tak vrh lahko dosežejo le najboljši igralci.

Tudi pri diletantih ne gre prelahko je- mati gledaliških nastopov. Velikokrat so namreč naši diletanti postavljeni pred na- logo, ne da bi za to imeli zadostnih pri- pravilnih vaj, bodisi bralnih, teoretskih ali vaj v izvajanju. Pri vsem gledališkem delu pa je bistvene važnosti prisotnost režiserja, ki nosi največji del odgovorno- sti tako za pristop k avtorju in delu, ki naj bi ga ansambel prikazal, kot za odnos, ki ga skuša vzpostaviti z občinstvom in ne nazadnje tudi za svoje oblikovanje igral- cev v dovršene gledališke osebnosti. Ob koncu večera sta dva obiskovalca tečaja improvizirala vsak po en prizor iz vsakda- njega življenja, tako da so prisotni s po- močjo predavateljice lahko konkretno ana- lizirali način podajanja, težave, ki pri tem nastajajo ter vse pozitivne in negativne točke nastopa.

Drugi večer je bil v glavnem posvečen govorni umetnosti, katero tu pri nas vse preveč zanemarjamo, ne da bi se zavedali,

kakšne važnosti je za celoten človekov osebni razvoj. Govorno izraževanje zahteva dolg in težaven proces, v katerem sta nujno prisotna tako gledališki kot pedago-ški moment. Če hočemo, da bo katero koli izvajanje uspešno, moramo predvsem pa- ziti na to, da izvajalec besedilo v celoti dojame; šele ko si ga popolnoma prisvoji, ga lahko analitično presodi in si ustvari do njegove vsebine osebni odnos; sedaj more besedilo poiskati tudi osnovni ton in na tem graditi različne variante.

Prav pri tem procesu pa pogosto prihaja do usodnih napak. Vzgojitelji namreč po- stavijo otroka pred tekst, ki je njemu po- polnoma nedojemljiv. V takih pogojih je nemogoče, da se bo otrok z njemu priro-jeno sproščenostjo in igrivostjo vživel v dogajanje besedila in nam ga prepričljivo podal.

Prava govorna umetnost ne sme pri iz- vajanju nikakor izstopati; njeno bistvo je prav v naravnem izrazu, v sproščnem podajanju, v pristni življenjskosti in konč- ni učinkovitosti. Ta prava umetnost se popolnoma razlikuje od umetnosti, pa naj bo ta še tako kultivirana; v svoji ne- pristnosti in neresničnosti je namreč umet- nelost naučljiva in nima v omenjenih po- gojih nobene možnosti za ustvarjalnost pa je ena bistvenih otrokovih lastnosti, ki ga naredi izredno sprejemljivega in dostop- nega za vsako pravo umetniško izražanje.

Tudi za to predavanje je Draga Ahačičeva pripravila konkreten primer, saj so lahko prisotni sledili v raznih posnetkih napakam mnogih vzgojiteljev in pomanj- kljivostim, ki se tako nazorno kažejo v nastopih njihovih učencev.

Predavanje Drage Ahačičeve je bilo iz- redno učinkovito; za celotnim njenim na- stopom in v njeni živi besedi, ki je vse prisotne tako naravno pritegnila v gleda- liški svet in jih navdušila za njegove vred- note, je bila jasno vidna dolga pedagoška izkušnja, velika spretnost izražanja in predvsem ljubezen do gledališke umetno- sti, v katero se stekajo in v kateri se iz- ražajo vsi najpomembnejši momenti člo- vškega življenja.

Rupa

Vso našo vas je pretresla žalostna no- vica o smrti Ivota Tomažiča, starega ko- maj 29 let. Zadnje čase se je precej slabo počutil. Verjetno ga je med vožnjo z av- tom obšla nenadna slabost, ko je v doma- či vasi tako nesrečno trčil v obcestni zid, da je zaradi notranjih poškodb izdihnil v torek 11. aprila zjutraj.

Pokojni Ivo zapušča mlado ženo z nekaj let starim fantkom. Mama pokojnega Ivo- ta, Berta, poje pri mešanem cerkvenem zboru v Rupi že vsa povojna leta, zato iz- reka domači pevski zbor ob tej tako težki izgubi občuteno sožalje njej in vsem osta- lim sorodnikom in svojem.

Števerjan

Seja občinskega sveta. V petek 31. mar- ca se je sestal števerjanski občinski svet, kateremu je predsedoval župan Klanjšček, ki je najprej ostro obsodil podli atentat in ugrabitev poslanca Alda Mora, pri ka- terem so izgubili življenje »policijski agen- ti, ki si služijo vsakdanji kruh«, kot je dejal župan ter dodal, da če bi ljudje spo-štovali »deset božjih zapovedi, bi v njih našli zadostno mero zakonov, da bi lepo na svetu živeli«. Za manjšino se je obsod- bi pridružil svetovalec Franc Komec.

Svet je nato prešel k razpravi o prora- čunu za leto 1978. Proračun je bil namreč že odobren decembra lanskega leta, a ga država ni sprejela, ker je 29.12.1977 izda- la dekret, ki je bil pozneje spremenjen v zakon, ki pravi, da občinski proračuni ra-zen za obresti, ki jih plačujejo občine za posojila, ter za plače uslužbencem, ki se ravna po vsedravnih pogodbah, ne smejo presegati primanjkljaja v višji meri kot 7 % od lanskega proračuna. Primanjkljaj pa, ki bo nastal, bo država krila s podporo občinam in ne kot do sedaj s posojilom. Občinski proračun je bil soglasno sprejet.

Nadalje je občina sprejela sklep, da bo najela za dobo dveh let geometra in urad- nico za reševanje prošelj za obnovo po potresu. Prijav je bilo namreč okrog sto in je zato potrebno novo osebje. Vse stro-ške za novo osebje bo povrnila država. Za prva popravila je občina že prejela 78 mi-lijonov lir, tako da se dela lahko začnejo.

Fatimska Marija bo znova romala

Svetovno gibanje fatimske Marije je sklenilo, da bo kip fatimske Matere božje znova obiskal številne narode. Romanje se je začelo 7. aprila in bo trajalo do 14. maja. Na svojem potovanju po svetu se bo Marijin kip ustavil na treh celinah in nad dvajsetih deželah.

Glavne postaje bodo: New York, San Francisco, Honolulu (Havajski otoki), Hi- rošima, Seul, Hongkong, Bangkok (Tailan- dija), Bombay, Damask, Aman (Transjor- danija), Jeruzalem, Nazaret, Atene, Rim, Dunaj, Berlin, Pariz, Lurd, Fatima. Na Koreji se bo kip ustavil na Mostu svobo- de, ki loči Severno in Južno Korejo, v Berlinu pa ob Zidu sramote. V Rimu bo kip od 30. aprila do 3. maja. Prvi dan ma- ja bo gost v romarskem svetišču Divino Amore blizu Rima, 2. in 3. maja pa v ba- ziliki sv. Janeza v Lateranu.

Letošnje romanje kipa fatimske Marije bo v spomin na 60-letnico Marijinih pri- kazovanj v Fatimi in na 30-letnico prvega romanja, ki se je začelo 1947 in je trajalo več kot deset let. Takrat je Marijin kip obiskal tudi Gorico in Trst. Kopijo kipa so kasneje postavili v cerkvi Marije Kra- ljice narodov na Vejni, kjer se časti še danes.

Poslanstvo fatimske Marije je zmeraj isto: poboljšanje ljudi, molitev, pokora in mir na svetu. Vsega tega potrebujemo danes prav tako kot v preteklosti, morda še bolj. Kakor prvič bo tudi to pot zbranjen vstop fatimski Mariji v dežele onstran Zelezne zavese.

ANSAMBEL »L. HLEDE« IZ STEVERJANA

vabi na

KONCERT

OB DESETLETNICI SVOJE USTANOVITVE

Koncert bo v Sedejevem domu v Steverjanu v nedeljo 16. aprila ob 17.30

Pastirček št. 7

V tej številki je veliko govora o živalih in pticah. Že takoj na začetku je zgodba Tončke Curk »Marko Pingvin«, ki se bo zaključila prihodnjič. Nato pride pesem S. Gregorčiča »Lastovkam«. Za 3. razred je spis o jazu. Sledi bolgarska ljudska pripovedka »Medvedka in mravlje«. O ži- valih (enodnevnica, hišna rojka, hrček, po- točni rak, tuatar) piše Sara, o ujedah Aleksander Gorkič. Pesem »Pikapolonica« je prispevala Ljubka Sorli.

Leposlovni del sestavljajo pesmi Z. S. »Ali je res?« in »Pomladanska« ter zgodbi- ca Anemarije Zlobec »Ples na livadi«. Na- nizanka »Beli žarek« vsebuje pravljico o Nedili in Kamarju. Iz prirodoznanstva so sestavki »Savinja in Savinjska dolina«, »Med vročimi puščavami« ter »Se o Tri- glavu« (S. Z.). »Goriški sprehodi« nas to- pot peljejo na Placuto, kjer je cerkev sv. Vida in v grad grofov Coroninijev. V lite- rarnem delu se srečamo s pesnikom balad Antonom Aškercem. Objavljena je njegova pesem »Anka«. Na počitnice že vabi naše otroke kolonija v Dragi pri Bazovici. Po Janini pošti najdemo še pesem Otona Zu- pančiča »Ples kralja Matjaža«, ki jo je uglasbil Zorko Harej. - jk

■ V Turinu so rdeči brigadisti izvršili atentat na 36-letnega ginekologa Ruggera Gria. Skupina nasilnežev (med njimi sta bili dve ženski) je vdrla v zdravniško am- bulantno, pacientke zaprla v stranišče, gi- nekologa privezala na stol in nato nanj streljala. Krogle so ga zadele v noge in ramena.

Slovensko romanje v Sveto deželo od 11. do 18. julija 1978

Prireja ga Duhovniška zveza v Trstu, vo- dita pa ga gg. Albin Germek iz Doline, tel. (040) 228129 in Stanko Zorko iz Rojana, tel. (040) 414646. Vpisovanje se zaključí 30. aprila. Vpisujejo slovenski dušni pastirji na Tržaškem, na Goriškem pa uprava Ka- toliškega glasa. Ker je število mest ome- jeno, ne odlašajte z vpisom za zadnji dan.

Program romanja vsebuje tri dni biva- nja v Galileji (Nazaret, Kana, Galilejsko jezero) in štiri v Jeruzalemu z izletom k Mrtvem morju. Cena 430.000 lir. V to ce- no je vključen letalski prevoz iz Ronk prek Rima v Tel Aviv in nazaj, potovanje z avtobusom po svetih krajih, hrana in pre- nočevanje.

Šport

I. ODBOJKARSKA DIVIZIJA

(Olympia - Cus Trst 3 : 0

15 : 7, 15 : 12, 15 : 9)

S stisnjenimi zobmi in brezpogojno vo- ljo je Olympia v domačem krogu slavila zmago nad tržaškimi vseučiliščniki, ki ve- lja trud cele sezone in ki je tako tehnično in taktično nad vsako kritiko. Pri tem so naši goriški predstavniki dosegli dvajseto točko in se priključili Cusu na drugem me- stu, vendar pa z boljšo razliko v setih. Od Olympijinega uspeha ima še največ koristi prav Kras, ki se je znašel sam na vrhu lestvice z dvema točkama prednosti. Prven- stvo je kljub temu še zelo odprto, saj na- predujeta dve ekipi in je še cela vrsta za- nimivih dvobojev na sporedu.

Važnost srečanja se je seveda zrcalila tu- di na igrišču, vendar ni moč mimo ugo- vitve, da je tekma potekla kljub napetosti v izjemno korektnem vzdušju, k čemur je bistveno pripomogel zelo dober sodnik.

Olympia je našla v Tržačanih enega naj- boljših nasprotnikov, ki jih premore le- tošnji zbor ekip, toda niso mogli vzdržati pritisku enotne Olympije. Najlepsi in od- skočna deska do končnega slavlja je bil drugi set, ki ga je slovenska šestka iz- gubljala že z 12 : 8 in nato osvojila, ne da bi prepuščala eno samo točko več naspro- tnikom. Neobičajen dokaz volje in tudi iz- kušenosti, če upoštevamo medli nastop te- den dni prej. Zmagovito orožje v rokah Olympije je bil vsekakor blok in poleg njega seveda napad s Spacapanom in Čer- nicem v prvi vrsti, ki sta lahko izkoriščala tokrat točne podaje obeh Cotichev. Ne gre naposled pozabiti deleža obrambe, ki je imela nemalo dela zaradi dobrih tržaških tolkačev. Skratka, ekipa je delovala v vseh svojih sestavinah in rezultat tega je naj- boljši letošnji nastop.

Za Olympijo so igrali: Pavletič, Lavren- čič, Cotic Stefan in Marko, Tommasi, Spa- capan in Černec.

Prihodnjo soboto 15. aprila odpotuje Olympia na težko gostovanje v Čedad, kjer domači ASFJR še vedno računa na eno boljših mest. Poleg tega utegnejo domači gledalci po svoje vplivati na izid. Zato bo morala biti Olympia ob tem srečanju zelo koncentrirana. - P. T.

OBVESTILA

V soboto 15. aprila ob 20.15 bo v mali dvorani Katoliškega doma predvajanje zadnjega filma iz ciklusa Oblast in čustva v moderni družbi »Nick Mano Fredda« re- žiserja S. Rosemberga.

Goriška Mohorjeva družba obvešča vse naročnike knjižne zbirke za leto 1978, ki živijo izven Italije, da znaša cena 12 USA dolarjev.

V okviru radijskega pristopa bo v petek 14. aprila ob 12.50 na radiu Trst A oddaja posvečena Slovenski skupnosti. Govorili bodo: Albin Sirk, Rafko Dolhar in Aleš Lokar.

Gobarska družina - Trst bo imela usta- novni občni zbor v petek 14. aprila ob 20. uri v prosvetnem domu na Opčinah. Dnev- ni red: 1. kratko poročilo pripravljalnega odbora, 2. razgovor in sprejem pravilnika Gobarske družine, 3. volitve odbora in ra- zno. Vabljeni ljubitelji gob!

Na državni praznik 25. aprila prireajo tri tržaške župnije romarski izlet v Motta di Livenza, Treviso, Feltre in Longarone. V tretjem avtobusu je na voljo še nekaj prostorov. Kdor želi, naj se takoj vpiše v knjigarni Fortunato v Trstu, kjer dobi potrebne informacije.

DAROVI

Nabirka za katoliški tisk: Sovodnje ob Soči 36.000 lir.

Za sklad Katoliškega glasa: Vinko Gulič in Jurij Eržen, Kanada, 29.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Soban, Trst, v počastitev spomina msgr. Rudija Klinca 25.000 lir.

Za Katoliški dom: M. K. 10.000; Marijina družba v Gorici 20.000; M. M. 10.000; N. N. 8.000; O. M. 5.000; Kristina M. 20.000 lir. Za dijaško obmejno srečanje v Gorici: starši in učitelji osnovne šole v Pevmi 111.000; Andrej Košič 50.000; Pavel Lutman 25.000; Mira in Mirko Čubelj 20.000; družina Frandolič, Doberdob, 15.000; Milče Ma- kuc, Vilma Vižintin, Milče Pavšič in prof. dr. Oskar Simčič po 10.000; Andrej Jarc 5.000 lir.

Kristina M. je darovala za Sv. goro 50.000, za cerkev sv. Ivana v Gorici 30.000 in za Alojzijeve 20.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Imelda Decleva v spomin pok. Ede Krapež Obersnel 10.000; družina Krapež v spomin pok. Ede Krapež Obersnel 35.000 lir.

Za Dobrodelno društvo v Trstu: Nini in Olga Pertot, Barkovlje, ob 30-letnici dru- štva 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: N. N., Sv. Križ, 20.000; N. N. 5.000; N. N., Trst, 5.000; Albin Lovrečič, Domjo, 30.000; družina iz Domja, 30.000; družina iz Domja 5.000; N. N., Trst, 5.000; N. N., Trst, 5.000; J. V., Trst, ob tretji obletnici moževe smrti, 50.000 lir.

Za žrtve potresa (po g. Gorkiču): prija- telj beneških Slovencev, 15.000 lir.

Za slovenske misijonarje: K. Ušaj 50.000 Matilda Mihelič 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa, 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog po- vrni, rajnim pa daj večni pokoj!

LJUDSKI RADIO GORICA

Program od 17. do 22. aprila

Ponedeljek: Mladinska oddaja. Torek: Problemi delavcev in podgorski predilnici. Sreda: Iz zamejskih revij in časopisov. Četrtek: Desetletnica ansambla »L. Hlede«. Petek: Razgovor o delovanju SKAD-a. So- bota: Cerkvena glasba.

Oddaje so vsak dan razen nedelj od 19.35 do 20. ure na valovih 98 megahertzov; tel. 32828. Zaradi tehnične okvare so odpadle oddaje v petek 7. in v soboto 8. aprila. Zato bo oddaja o delovanju SKAD-a v pe- tek 21. aprila.

Radio Trst A

Časnikarski programi ob nedeljah: Po- ročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska odda- ja, ob 9. sv. maša.

Časnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 16. do 22. aprila 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.15 Ve- dri zvoki. 10.30 Danes obiščemo Prapro- t. 11.05 Mladinski oder: »Tonček in suša«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.05 Pevci in ansambli. 9.30 S kuhinjo po svetu. 10.05 Koncert. 10.30 O ženski stvarnosti v literaturi. 12.00 Poslu- šali boste. 13.15 Slovenski zbori. 14.10 Ciril Kosmač: »Pomladni dan«, roman v nada- ljevanjih. 15.00 Glasbeni ping pong. 16.30 Mladi izvajalci. 17.05 Simfonični koncert. 18.05 Čas in družba.

Torek: 9.05 Glasbena kronika. 9.30 Naši nepoznani znanci. 10.05 Oddaja za šole. 10.15 Koncert. 10.35 Pisma M. I. Marenzi. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 »Pomladni dan«, roman. 14.30 Kulturna beleznica. 15.35 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Simfonični koncert. 18.05 Pra- vorečje.

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Sreda: 9.05 Lahka glasba. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.00 Ljudje in do- godki. 12.00 Ljudsko izročilo Slovencev v Italiji. 12.10 Pojmo po naše. 13.15 Naši zbo- ri. 14.10 »Pomladni dan«, roman. 14.30 Kli- čite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mladi izvajalci. 18.05 »Misijonski teden«. Izvaja Radijski oder.

Četrtek: 9.05 Vam ugaia jazz? 9.30 Mali oglasi. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.05 Družina v sodobni družbi. 13.15 Pri- morska poje 1978. 14.10 »Pomladni dan«, roman. 14.30 Kulturna beleznica. 16.30 Od- primo knjigo pravljic. 17.05 Deželni kon- certi. 18.05 Slovenska književnost v Italiji.

Petek: 9.05 Tuji pevci v Sanremu. 9.30 Iz beleznice Borisa Pahorja. 10.05 Koncert. 10.35 Rojstna hiša naših velmož. 11.00 Od- daja za srednjo šolo. 12.00 Opera. 12.45 Pri- stopanje... 13.15 Primorska poje 1978. 14.10 »Pomladni dan«, roman. 14.30 Kulturna be- leznica. 15.35 Mladi in glasba. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelji. 18.05 Kul- turni dogodki v deželi.

Sobota: 9.30 Pregovori tedna. 10.05 Kon- cert. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 »Pomladni dan«, roman. 14.30 Gremo v ki- no. 15.00 Tekmujte s Petrom. 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Hiša«, radijska igra. 18.45 Vera in naš čas.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob težki izgubi

Ede Krapež Obersnel

se toplo zahvaljujemo gg. Zupančiču in Zorku za pogrebne obrede, pevskemu zboru »Marij Kogoj« za občuteno petje, daro- valcem cvetja ter vsem, ki so se udeležili pogreba in se na kateri koli način spom- nili pokojnice ter nam bili v tolažbo.

Mož Mario, mati Viktorija, brata Boris z družino in Ed- vard, sestra Adrijana s sinom Danijem in sorodniki

Trst, 10. aprila 1978